

PER MYHRE

De nord-trønderske fjell lokker . . .

— Hva er det som lokker deg hver sommer ut i de nord-trønderske fjell — har denne landsdelen egentlig noe å by en fjellvandrер? Ja, dette spørsmål er blitt stilt meg utallige ganger av glade turgåere og sportsfiskere fra vårt nabofylke i sør. Da må jeg svare med et uttrykk som en av mine kompisser liker å ta fram: «gå deg glad i fjellet». Står du så på en av våre kjente fjelltopper en vakker sommerdag, får du lyst til å stemme i med sangen: — Det er hav, det er hei, det er flatbygd og fjell, det er skogvidder, villmark og myr. Ja, frå Leka til Li og frå Joma til Hell har vi Noreg i miniatyr.

En kan vel si det slik at Nord-Trøndelag har muligheter i fullt monn på det turistmessige felt, bare de blir utnyttet bedre. I enkelte kommuner har de lokale turistutvalg og fjellstyrer nedlagt et utmerket arbeide som en må hilse med glede. Men jeg har lyst til å peke på en ting, rope et inderlig varsko. Rundt omkring i våre fjell ligger så mange nedlagte seterbuer, som etter min mening bør settes i stand og vernes om, og som dermed kan falle naturlig inn i en fjellvandrер-etappe. Da må imidlertid alle legge godviljen til, slik at det kan oppnåes et tillitsforhold mellom turistene og den stedlige befolkning. Det er ikke tvil om annet enn at en kommer langt bare en er villig til å vise litt hensyn hvor en ferdes. Derfor har jeg tenkt å ta leserne med på en setertur i Snåsafjella — et sted alle turfolk lovpriser, og en tur som kan by på mange variasjoner. Før vi spenner på oss ryggsekken og tar vandringsstaven fatt, synes jeg det er

Kveldssol over Tisvatnet

Foto: Per Myhre

på sin plass å runde av denne lille innledning med Namdalsdikteren Louis Kvalstad's dikt: Hvem er du?

Hvem er du
som våkner i morgendemringen
på Børefjell
mens hundrevis av rein
beiter omkring deg,
rasler med hornene og klauvene?

Hvem er du
som kjenner søndenvinden
blåse i krattet
mens småbølgene på Jetnamen-jaure
skulper leende mot strandsteinene?